

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
Інститут мовознавства імені Олександра Потебні
Інститут української мови НАН України

Семантика мови і тексту

Матеріали XI Міжнародної наукової
конференції

м. Івано-Франківськ
26–28 вересня 2012 року

Івано-Франківськ
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
2012

УДК 81'37(063)
ББК 81.032
С30

*Рекомендовано до друку вченою радою
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника*

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Л.Н. Іваницька д-р філол. наук, проф.
Ф.С. Бацевич д-р філол. наук, проф.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

В.І. Кононенко д-р філол. наук, академік АПН України, проф.
(голова редакційної колегії)
П.Ю. Гриценко д-р філол. наук, проф.
В.В. Ґрещук д-р філол. наук, проф.
М.В. Мірченко д-р філол. наук, проф.
А.П. Загнітко д-р філол. наук, проф.
Д.Г. Бучко д-р філол. наук, проф.
Н.В. Гуйванюк д-р філол. наук, проф.
С.І. Хороб д-р філол. наук, проф.
М.І. Голянич д-р філол. наук, проф.
М.П. Лесюк канд. філол. наук, доц.
Я.Г. Мельник канд. філол. наук, доц.
(відповідальний секретар)

АДРЕСА РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

76018, Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57. Тел. 59-60-10
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Семантика мови і тексту : матеріали XI Міжнародної наукової конференції (Івано-Франківськ, 26–28 вересня 2012 р.). – Івано-Франківськ, 2012. – 716 с.
С30 ISBN 978-966-640-340-0

У збірнику вміщено статті учасників XI Міжнародної наукової конференції «Семантика мови і тексту». Статті відображають різні аспекти сучасної філології. Діапазон проблем, охоплених матеріалами конференції, є досить широкий: від лінгвістики до лінгвофілософії, психолінгвістики, семіотики тощо.

Матеріали конференції є певним підсумком розвитку української гуманітарної науки за останні п'ять років.

This collection contains articles by the participants of the XI International Conference «Language and Text Semantics». The articles reflect various aspects of modern philology. The range of problems covered by the conference materials is rather wide: from linguistics to linguo-philology, psycholinguistics, semiotics etc.

The conference materials present some definite results of the development of the humanities in Ukraine in the last five years.

**УДК 81'37(063)
ББК 81.032**

ISBN 978-966-640-340-0

© Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2012

інші (Рамсфельд) є дуже впевненими у собі або дуже обережними й закритими (Сантос, Хассун). У останніх двох репліки з ухиленням від відповіді становлять одну п'яту від загальної кількості реплік одного інтерв'ю. Але ці дані є попередніми та не дозволяють створити остаточні і об'єктивні психологічні, або психологічно-лінгвістичні портрети політиків. Вживання політиками мовленнєвої тактики ухилення від відповіді на запитання інтерв'юера (як і інших тактик) може бути лише допоміжним засобом складання психологічно-лінгвістичних портретів політиків. Це можна здійснити лише шляхом довгострокових спостережень за поведінкою політиків, їхніми вчинками та висловленнями шляхом вивчення значного обсягу матеріалу.

ПОЛІТИЧНИЙ СТАТУС УКРАЇНСЬКОЇ/РУСЬКОЇ МОВИ НА СУЧАСНІЙ ТЕРИТОРІЇ ЗАКАРПАТТЯ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ (1901–1946 рр.)

Черничко Степан

Мовна політика

Політика є свідомою та планованою діяльністю будь-якої держави, партії чи організації заради досягнення певних суспільних, економічних та інших цілей. Державна політика стосується майже всіх сфер суспільства. Держави, як правило, розвивають політичну діяльність і щодо мов, які функціонують на їхніх територіях. Це і є мовна політика [9]. Мовна політика визначає, який юридичний статус повинні мати певні мови. Щодо соціальної значущості виділяють три типи мов:

- *державна мова* (офіційна мова певної держави, яка є мовою законодавства, постанов, державного та адміністративного діловодства, публічної діяльності);
- *офіційна мова* (мова, використання якої в офіційному житті дозволяється або визначається законами; державна мова має статус офіційної, однак не всі офіційні мови є державними);
- *мова національної меншини, або міноритарна мова* (мова громадян певної держави, які стосовно до всього населення з демографічної та/або політичної, мовної точок зору створюють меншість) [3, с. 629].

Мовна політика має особливу роль в багатомовних країнах. Адміністративно-територіальна одиниця, яка сьогодні відома як Закарпатська область України, є багатомовним регіоном. Територію сучасного Закарпаття у ХХ столітті поділяли між собою декілька держав (Таблиця 1), кожна з яких проводила свою мовну політику.

Таблиця 1

Державно-адміністративні показники сучасної території Закарпаття у ХХ столітті [1]

Державна приналежність	Період	Назва регіону	Статус регіону
Австро-Угорська монархія	1867–1918	Унг, Берг, Угоча, Марамарош комітати	Не має окремого адміністративного статусу.
Перша Чехословацька Республіка	1919–1938	Підкарпатська Русь	Теоретично має автономний статус.
Друга Чехословацька Республіка	1938–1939	Підкарпатська Русь	Має статус автономії.
Карпатська	3.11.1938–	Карпатська	Незалежна

Україна	15.03.1939	Україна	держава.
Угорське королівство	1939–1944	Підкарпатська територія	Тимчасовий період адміністративного управління (особовий статус).
Закарпатська Україна	26.9.1944–22.1.1946	Закарпатська Україна	Псевдо-державний період.
СРСР	1946–1991	Закарпатська область	Область у складі УРСР.
Україна	від 1991 р.	Закарпатська область	Область у складі України.

За відомим анекдотом, колишній закарпатський дідуся був за час свого життя громадянином декількох держав, хоча жодного разу не залишав свого рідного села. Закономірно, що такі зміни держав завжди поєднувалися зі зміною мовної політики, державної мови.

Мета статті – коротко описати статус української мови на сучасній території Закарпаття у першій половині ХХ ст.

Мовне законодавство на сучасній території Закарпаття

В Австро-Угорщині статус національностей та мов регулював закон “Про національності” № XLIV від 1868 р., згідно з яким мовою парламенту та головних установ була угорська, однак закони також потрібно було видавати і мовами інших національностей. У містах та селах мовою діловодства була найбільш поширена мова. Принцип закону був наступний: “Згідно з основоположеннями конституції, всі громадяни Угорщини утворюють єдину націю, нероздільну угорську націю, рівноправними членами якої є всі громадяни вітчизни, що належать до будь-яких національностей” [8, с. 88]. Закон був ліберальним щодо надання громадянам рівних прав, незалежно від етнічної належності. Законом також надавалося необмежене право користуватися рідною мовою з місцевими органами влади, в судочинстві, освіті, церкві [2, с. 154]. Українська мова не згадується у законі, але всі закони поширювалися і на русинську (руську) мову [4].

Правові відносини національних меншин у Чехословаччині регулював конституційний лист на основі Сен-Жерменського мирного договору. Згідно з §3 конституції Підкарпатська Русь є “неподільною частиною” країни, яка “набуде найширшої автономії, сумісної з цілісністю республіки”. Парламент автономної адміністративно-територіальної одиниці має право ухвалювати власні рішення у мовній, освітній, релігійній справах та у сфері місцевого самоврядування. Конституція 1920 року лише дала обіцянку на створення автономії для закарпатців, однак до 22.11.1938 р. не здійснила її [5, с. 649].

Мовні права регулював закон про мови, який був складовою частиною конституції. Згідно з §1 державною та офіційною мовою республіки є “чехословацька мова”. Стосовно Підкарпатської Русі §6 гласить, що до створення у майбутньому автономії в цьому регіоні також потрібно користуватися законом про мови, “беручи до уваги особливі мовні відносини цієї території”. Виконавча постанова закону про мови 1926 року гласить, що в регіоні у всіх судах, установах можна подавати документи та заяви руською або малоруською мовою. Крім чехословацької державної мови, цією мовою також треба було написати назви офіційних будов та офіційні оголошення [5, с. 650–651].

Закон про мови та інші постанови, що регулювали правила функціонування мов (як, наприклад, урядова постанова № 27 від 1924 р. та виконавча постанова мовного закону від 1926 р.), наділяли відносно широкими правами тих, хто говорив мовами меншин. Закон гарантував право вільного користування мовами, і не тільки в усній, але й у письмовій формі. Наприклад, у тих судових районах, в яких частка представників національної меншини досягала 20%, адміністрування в установах передбачало також і цією мовою. Ще ширші права користування мовами надавав закон про мови на території тих міст та районних судів, де частка представників меншини досягала 50 або 75-відсоткової межі. Там, де частка меншин перевищувала 75%, документи районних рад не потрібно було обов'язково видавати державною мовою, лише в тому разі, якщо хтось із депутатів вважав це за необхідне [2; 5, с. 651–652].

Право вільного користування мовами національних меншин належало не тільки приватним особам. Якщо місцезнаходження фірм, підприємств, спільнот, релігійних громад було на території такого районного суду, де частка меншини досягала 20-відсоткової межі, то ці установи також мали можливість вільно користуватися своїми мовами. Також є суттєвим те, що держава не дозволяла, а наказувала застосовувати мову меншини, якщо частка громадян, що її представляли, в даному районі досягала визначеної відсоткової межі. На більшості території Закарпаття з'явилися двомовні (чехословацько-руські), у регіонах, де проживали угорці, – тримовні (чехословацько-русько-угорські) написи у громадських місцях, а саме назви шкіл, товариств, крамниць, вулиць та площ тощо [2; 5, с. 652].

Тобто на території сучасного Закарпаття в рамках Чехословацької Республіки органи влади зробили можливим використання руської мови в офіційних сферах у краї з абсолютною руською більшістю, незважаючи на те, що автономія на практиці не здійснилася. З мовно-політичної точки зору мову більшості населення, а саме слов'ян, можна було використовувати як офіційну практично на одному рівні з державною.

11 жовтня 1938 р. сформувався перший автономний уряд Підкарпатської Русі під керівництвом А. Бродія. 26 жовтня уряд був розпущений, а владні повноваження в регіоні передані наступному уряду, очоленому А. Волошином. За розпорядженням уряду Волошина від 25 листопада 1938 р. “Державною мовою в країні Підкарпатської Русі є мова українська (малоруська)”. Уряд Волошина вбачав вірний шлях в українському мовному напрямі, прагнув зміцнити українську мову в краї. В часи Карпатської України (14–15 березня 1939 р.) з проголошенням незалежності українська визнавалася державною мовою [5, с. 655].

З середини березня 1939 р. регіон знову став частиною Угорщини. Адміністративне управління краю здійснювалося на основі розпорядження прем'єр-міністра № 6200 від 1939 р. Ця постанова ввела на Підкарпатській території офіційну двомовність [6, с. 663].

Згідно з пунктом 1 §11 документа у Закарпатті “офіційною мовою держави є угорська та угро-руська” (тобто руська/українська). Цю офіційну двомовність підтверджують також постанови прем'єр-міністра № 5800 від 1939 р. та № 18136 від 1939 р.

У розпорядженні № 6200 від 1939 р. вказується, що закони публікуються обома мовами. До державних установ можна звертатися також руською мовою, і в таких випадках відповідь громадяни мали отримувати цією ж мовою. У службових приміщеннях потрібно було використовувати двомовні надписи, довідкові таблиці. Назви вулиць також були двомовними. Офіційна двомовність розповсюджувалася також на юриспруденцію, на суди та

жандармерію. Згідно з постановою військового відомства від 9.08.1939 р. у тих загонах, де кількість воїнів з рідною руською мовою перевищувала 50% особового складу, мовою загону була руська, однак мовою управління і далі залишалася угорська. Офіцери, які служили на Закарпатті, обов'язково мали вивчити мову більшості місцевого населення [6, с. 663].

Для практичного виконання постанов про двомовність в установах на Підкарпатській території з 29 липня 1939 року почали видавати офіційну двомовну газету місцевої адміністрації з назвою *Kárpátaljai Közlöny / Подкарпатський Вѣстникъ*. У газеті двома мовами публікувалися постанови, офіційні документи Регентського комісаріату: тексти у правій колонці друкувалися угорською, а в лівій – руською мовами. При установі Регентського комісаріату створили окрему перекладацьку контору, яка за короткий час виготовила двомовний варіант всіх типових формулярів встанов, бланків, ділових паперів. Також виготовляли двомовні офіційні та поштові штампи, розклади руху поїздів тощо. Для їх видання та друкування була заснована друкарня в Ужгороді.

Службовці зобов'язані були вивчити другу державну мову. Для цього установа освіти регентського комісара в 1939 році видала навчальний посібник на 205 сторінках. Також проводилися курси з вивчення мови. Службовці мали складати іспити, на яких перевіряли знання руської мови [6, с. 663–665].

28 жовтня 1944 р. радянські війська здобули Закарпаття. На території краю під контролем радянської армії формується напівдержавне утворення під назвою Закарпатська Україна. Мета організації такої міні-держави – підготувати політичні умови для вклицення регіону до складу СРСР, що 22 січня 1946 р. і було виконано: указом Президії Верховної Ради СРСР у складі УРСР утворено Закарпатську область [1, с. 271–283].

Закарпатська Україна не оголосила державну мову, але на території краю російська та українська використовувались як офіційні мови. Документи видавалися і двомовні, й одномовні: російською чи українською мовою. Деякі документи оголошувалися так, що одну частину тексту видавали російською, іншу – українською [7, с. 270–275].

У другій половині ХХ століття, коли Закарпаття стало частиною СРСР, мовні відносини змінилися.

Висновки

На основі вищенаведених фактів з історії мовної політики на сучасній території Закарпаття можемо констатувати наступне. Протягом ХХ століття у регіоні шість разів змінювалася державна мова. У відносно короткий період це були угорська, чехословацька, українська та російська мови.

Якщо брати за основу офіційне політичне та наукове тлумачення мовної ситуації Закарпаття щодо русинської мови, згідно з якою русинська – діалект української, то українська мова увесь період ХХ століття мала статус офіційної в регіоні. Українська вживалася в освіті, культурі, в офіційному діловодстві. Тобто вживання української/руської мови у першій половині ХХ ст. в органах самоврядування, державних установах дозволяли і підтримували Чехословацька Республіка, Карпатська Україна і Закарпатська Україна.

1. Вегеш Микола – Фединець Чілла ред., Закарпаття 1919–2009 років: історія, політика, культура. Ужгород, 2010.
2. Левенець Юрій та ін. ред., Закарпаття в етнополітичному вимірі. – К., 2008.
3. Мельник Світлана – Черничко Степан: Поняття мовної політики // Закарпаття 1919–2009 років: історія, політика, культура. – Ужгород, 2010. – С. 629–638.
4. Фединець Чілла – Генці Андрея: Мовна політика Австро-Угорської Монархії: приклад історичного Закарпаття //

- Закарпаття 1919–2009 років: історія, політика, культура. Ужгород, 2010. – С. 638–647.
5. Фединець Чілла – Черничко Степан: Мовно-політичні устремління Чехословаччини (1918–1939 роки). // Закарпаття 1919–2009 років: історія, політика, культура. – Ужгород, 2010. – С. 648–660.
 6. Черничко Степан: Мовна політика в часи територіальної ревізії // Закарпаття 1919–2009 років: історія, політика, культура. – Ужгород, 2010. – С. 660–668.
 7. Botlik József: Közigazgatás és nemzetiségi politika Kárpátalján. I–II. Nyíregyháza, 2005.
 8. Nádor Orsolya: Nyelvpolitika. A magyar nyelv politikai státusváltozásai és oktatása a kezdetektől napjainkig. – Budapest, 2002.
 9. Spolsky, Bernard: Language Policy. – Cambridge, 2004.

ГРАМАТИЧНІ ПРАЦІ О.Б. КУРИЛО В КОНТЕКСТІ ТВОРЕННЯ ПИТОМОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СИНТАКСИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Черноброев Юлія

У радянському мовознавстві внесок О.Б. Курило у розвиток української синтаксичної термінології залишився не поцінованим, як і її наукова спадщина. За життя дослідниця працювала над розробленням української термінології. Крім систематизації і впорядкування ботанічної номенклатури, медичної та хімічної термінології, О.Б. Курило долучилася до граматичного термінотворення. Поряд із працями мовознавців, чия наукова діяльність припала на 30-ті рр. ХХ ст., праці О.Б. Курило викликали осуд прихильників марксистсько-ленінської лінгвістики і звинувачення у націоналізмі на мовному ґрунті: “<...> такі автори як Тимченко, Курило, Смерчинський, Сулима, Осипів з певною націоналістичною настановою підходили до використання мовної спадщини минулого. Вони орієнтували сучасну живу мову на мову минулих століть” [4, с. 40]. У галузі термінології намагання створити термін на українській основі не схвалювали і вважали штучним процесом: “так звана “термінологічна” робота була спрямована на відрив <...> від російської мови <...> спільні в українській мові з російською терміни ліквідували, вигадуючи штучні, так звані українські самобутні” [там само, с. 14]. Осуд, переслідування вчених і вилучення з обігу їхніх наукових праць послугували ігноруванню наукових досягнень українських мовознавців.

Уперше історію синтаксичної термінології в складі граматичної здійснила Н.А. Москаленко в 1959 р. У монографії “Нарис історії української граматичної термінології” зроблено спробу виокремлення періодів в історії синтаксичної термінології та вироблення чітких критеріїв для характеристики кожного з них. Також проаналізовано переваги й недоліки певних терміноодиниць з точки зору словотвірних схем та відповідності термінотворчого процесу народній мовній основі. Із зазначених вище причин терміни граматичних праць О.Б. Курило залишилися поза увагою дослідниці.

Наукова спадщина О.Б. Курило є невід’ємним складником комплексного дослідження історії розвитку української синтаксичної термінології на тлі попередніх досягнень мовознавців. Дослідниця суттєво розвиває синтаксичну теорію і термінологію в “Початковій граматичній української мови”, виданій у Львові 1921 р.

Основною синтаксичною одиницею у граматичній речення. Його визначення ґрунтується на логіко-граматичному підході: “кожна висловлена думка звється реченням” [2, с. 3]. Вивчення синтаксису починається з простого речення, основу якого становлять *головні час-*

тини речення: підмет і присудок. Дослідниця здійснила диференціацію присудка з урахуванням формальних ознак. Присудок, виражений одним словом, названо *звичайним*, а присудок, що складається з двох слів, – *зложеним*. З огляду на відсутність одного з головних членів виділено *безпідметові та безприсудкові* речення [там само, с. 6].

Другорядні члени речення виділено з урахуванням структурних і семантичних ознак. Для їх позначення використано терміни *предмет* – додаток, *придаток прикметниковий* – означення, *приложення* – прикладка як різновид означення і *придаток прислівниковий* – обставина [там само, с. 8]. О.Б. Курило подає семантичну типологію обставинних поширювачів: *придаток прислівниковий часу, місця, способу, ціли, причини* [там само, с. 10–12].

Також дослідниця відзначає можливість функціонування синтаксично ізольованих компонентів речення, які “показують до кого або до чого звертаємось” і добирає термін із прозорою семантикою – *слова зовні* від “звати” [там само, с. 14]. Для позначення членів речення, що виражають однотипні поняття і перебувають в однакових синтаксичних відношеннях з одним із членів речення – однорідних членів речення, вжито термін *однорядні частини речення* [там само, с. 16].

Вагомим здобутком у “Початковій граматичній української мови” було випрацювання термінології складного речення, яке О.Б. Курило називає традиційним у той період терміном – *речення зложене*. З огляду на формально-синтаксичні і семантичні ознаки дослідниця виділяє *рівнорядні зложені речення* (складносурядні), коли “одно речення не залежить від другого”, і *нерівнорядні* (складнопідрядні) *зложені речення*, у яких “одно речення відповідає на питання другого речення” [там само, с. 19]. У структурі *нерівнорядного* речення виділено *головне і побічне* речення [там само, с. 20].

Відзначимо, що диференціація складнопідрядного речення у “Початковій граматичній української мови” здійснена за логіко-граматичним (традиційним) підходом, основи якого були закладені в мовознавчих працях ХІХ – поч. ХХ ст. У розмежуванні підрядних частин О.Б. Курило спирається на семантичні особливості цих конструкцій. Питання від *головного* до *побічного* речень визначають синтаксичну роль підрядної частини як розгорнутого члена речення. Класифікація дослідниці майже повністю збігається із сучасною. Дослідниця виділяє такі типи *побічних* частин у *нерівнорядному зложеному* реченні: *підметове, присудкове, прикметникове, предметове, прислівникове*. Останнє має семантичну типологію: *побічне прислівникове місця, часу, способу, причини, ціли, порівнявче умовне й припустове* [там само, с. 22–25]. Сучасна логіко-граматична класифікація доповнена типом підрядних обставинних *наслідку і пояснювальних* [5, с. 258].

Також О.Б. Курило звертає увагу на функціонування такого засобу вираження суб’єктивної модальності (передає ставлення мовця до висловлюваної думки), як *вставні речення* [2, с. 32]. Окремо дослідниця розглядає специфіку синтаксичних конструкцій з чужою мовою, що реалізуються *прямою і непрямою мовою* [там само].

У контексті нашого дослідження привертає увагу праця О.Б. Курило, у якій авторка схарактеризувала стилістико-синтаксичні особливості української мови на прикладі народної творчості і красного письменства – “Уваги до сучасної української літературної мови” (1925 р.) Загалом праця має практичний характер і показує суттєві відмінності у слововживанні й поєднанні слів у реченні української та російської мов, оскільки сучасну українську літературну мову почали підганяти під літературний варіант російської мови. Дослідниця не мала

ЗМІСТ

1.	<i>Алексівець Оксана</i> РИТОРИЧНО-АРГУМЕНТАТИВНИЙ ХАРАКТЕР ТОЧКИ ЗОРУ В АНГЛОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	3
2.	<i>Андреева Тетяна</i> КОГНІТИВНИЙ ПІДХІД ДО ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУ <i>ОСВІЧЕНІСТЬ</i> (на матеріалі сучасної української мови)	5
3.	<i>Андрусичин Ірина, Хомич Тетяна</i> МОВЛЕННЄВІ МАКАРОНІЗМИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ: ГРАФІЧНИЙ, ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ, СЛОВОТВІРНИЙ, МОРФОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ	7
4.	<i>Артеменко Галина</i> АЛОГІЧНІСТЬ ЯК ОДНА З ОЗНАК ФРАЗЕОЛОГІЗМУ	9
5.	<i>Архіпова О.В.</i> ЗАСОБИ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ “ЧОЛОВІК” (на матеріалі роману О. Забужко “Польові дослідження з українського сексу”)	12
6.	<i>Бабич Надія</i> НОМІНАТЕМА <i>ЖІНКА</i> У ФРАЗЕОЛОГІЗОВАНИХ КОНТЕКСТАХ	15
7.	<i>Балаховська Лілія</i> АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ В ПОВІСТІ ВОЛОДИМИРА ДРОЗДА “ІРІЙ”	18
8.	<i>Балко Марина</i> СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ІЗ СЕМАНТИКОЮ ОТОТОЖНЕННЯ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО КВАЛІФІКАЦІЇ	20
9.	<i>Барань Єлизавета</i> ВИВЧЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ УГОРСЬКОМОВНИМ НАСЕЛЕННЯМ ЗАКАРПАТТЯ (історичний огляд ситуації)	22
10.	<i>Барчук Володимир</i> КАТЕГОРІЯ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ЧИННИК ПОБУДОВИ ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМИ	25
11.	<i>Басістий В. В.</i> ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ФАКТОРІВ НА ЕВОЛЮЦІЮ МОВЛЕННЄВОГО ЕТИКЕТУ НА ПРИКЛАДІ ЕТИКЕТНИХ ФОРМУЛ ЗІ СЛОВОМ “ <i>HEIL</i> ”	28
12.	<i>Басюк Л. М.</i> СТРАТЕГІЇ І ТАКТИКИ УЧАСНИКІВ ПАРЛАМЕНТСЬКОГО ДИСКУРСУ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ	30
13.	<i>Бенкендорф Г.Д., Кротік Н.Л.</i> КОНЦЕПТ “ВЛАСНІСТЬ” У КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИНАХ ТОТАЛІТАРНИХ СВІТІВ НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІЗМУ І КОМУНІЗМУ (на матеріалі російської і німецької мов)	33
14.	<i>Беценко Т. П.</i> МОВА УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ДУМ У ЧАСОВОМУ ВИМІРІ	37
15.	<i>Бигунова Н.А.</i> РЕЧЕВОЙ АКТ КОМПЛИМЕНТА КАК ОБЪЕКТ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО АНАЛИЗА	40
16.	<i>Бикова Ольга</i> ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У МОВІ СУЧАСНОГО ПРЕСОВОГО РЕПОРТАЖУ	42
17.	<i>Бичкова Тетяна</i> НАЦІОНАЛЬНО-МАРКОВАНІ ЖЕСТИ УКРАЇНЦІВ ЯК ЗАСІБ ВПЛИВУ НА КОМУНІКАНТА	44
18.	<i>Бичко Зиновій</i> СТРУКТУРА ДІАЛЕКТНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ ОДИНИЦІ І ЇЇ СКЛАДОВІ	47
19.	<i>Білан М.Б.</i> ФРЕЙМОВА СТРУКТУРА КОНЦЕПТІВ ФРАНЦУЗЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ СТАТУТНИХ ДОКУМЕНТІВ ТА ЇХ ВЕРБАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ	48
20.	<i>Богущийкий Вадим</i> ЛІНГВОКРЕАТИВНІ МОЖЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ ЛАНДШАФТНИХ РЕАЛІЙ: КОГНІТИВНО-АКСІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	51
21.	<i>Бублейник Людмила</i> СИНТАКСИС ПІОЕЗІЙ ЛЕСІ УКРАЇНКИ: ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛІСТИЧНІ ПАРАМЕТРИ	54
22.	<i>Букатчук Христина</i> ДО ПИТАННЯ ПРО ПСИХОНЕВРОТИЧНИЙ КОМПОНЕНТ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Олега Солов'я “Ельза”).	56
23.	<i>Буткова Галина</i> ІРОНІЯ ЯК ЗАСІБ ВІДБИТТЯ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ У ТВОРАХ ВСЕВОЛОДА НЕСТАЙКА	61
24.	<i>Вакуленко Василь</i> СЛОВА ГРЕЦЬКОГО Й ЛАТИНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПРЕДМЕТІВ ПОБУТУ, АРХІТЕКТУРИ Й ПРИРОДИ	64
25.	<i>Вандишев Валентин</i> КОНЦЕПТУАЛІЗМ ЯК ЛІНГВОФІЛОСОФСЬКА МЕТОДОЛОГІЯ	66
26.	<i>Варзацька Лариса</i> МЕТОД УКРУПНЕНИХ ДИДАКТИЧНИХ ОДИНИЦЬ У СИСТЕМІ КОМПЕТЕНТІСНОЇ МОВНОЇ ОСВІТИ	68
27.	<i>Варинська Алла, Корнодудова Наталія</i> ПЕРІОДИ ФОРМУВАННЯ МОРСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ І ЇЇ ВІДБИТОК В УКРАЇНСЬКИХ ПАМ'ЯТКАХ ПИСЕМНОСТІ І СЛОВНИКАХ	71

28.	<i>Васейко Юлія</i> ПРИРОДА ВЗАЄМОДІЇ ІНФОРМАЦІЇ ВЕРТИКАЛЬНОГО КОНТЕКСТУ І ПІДТЕКСТУ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ	73
29.	<i>Вейда Тетяна</i> ІНВЕКТИВИ ЯК ЗАСІБ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ ТА СУГЕСТИВНОГО ВПЛИВУ У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ ЗМК	75
30.	<i>Велишаєва Сєвіль</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОСОДИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕЧАЛІ В АНГЛІЙСЬКІЙ СЦЕНІЧНІЙ МОВІ (на матеріалі п'єси ПОЛА КЕННІ "SHARED")	78
31.	<i>Вікторова Л.В., Шевчук Н.В.</i> МІЖМОВНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ НОМІНАТИВНИХ ОДИНИЦЬ В РУМУНСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	79
32.	<i>Вітюк Валентина</i> ОСНОВНІ ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	82
33.	<i>Войцехівська Наталія</i> ВИРАЖЕННЯ ЗГОДИ ТА НЕЗГОДИ В МОНОЛОГІЧНОМУ МОВЛЕННІ	85
34.	<i>Волкова І. В.</i> МОВНА Й МОВЛЕННЄВА КОМПЕТЕНЦІЇ У (ПСИХО)ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПРОЕКЦІЇ НА МЕТОДИКУ НАВЧАННЯ МОВИ	87
35.	<i>Волковецька Н.В.</i> ЗЕМЛЯ ЯК СИМВОЛ В РОМАНАХ ОКСАНИ ЗАБУЖКО "МУЗЕЙ ПОКИНУТИХ СЕКРЕТІВ", ІРЕН РОЗДОБУДЬКО "Я ЗНАЮ, ЩО ТИ ЗНАЄШІ, ЩО Я ЗНАЮ" І ДЖОНАТАНА ФОЙЄРА "ВСЕ ОСВІТЛЕНО"	89
36.	<i>Волчанська Ганна, Чорна Олена</i> КОМУНІКАТИВНІ ЗАСОБИ ТВОРЕННЯ ОПОЗИЦІЇ "СВІЙ – ЧУЖИЙ" У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	92
37.	<i>Габай Анна</i> ТЕМПОРАЛЬНІ ПРИЙМЕННИКОВІ НОВОТВОРИ ЯК ВИРАЗНИКИ АДВЕРБІАЛЬНОЇ СЕМАНТИКИ	96
38.	<i>Гаврилюк Наталія</i> СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ПРИКМЕТНИКІВ У ПОЕЗІЇ НЕОКЛАСИКІВ	98
39.	<i>Гавронська Іванна</i> ПОНЯТТЯ КОНОТАЦІЇ У СВІТЛІ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	101
40.	<i>Галинська Олена</i> ДЖЕРЕЛА ЛІНГВОКУЛЬТУРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНСЬКИХ І АНГЛІЙСЬКИХ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ АРТЕФАКТНОГО КОДУ КУЛЬТУРИ	104
41.	<i>Галуцьких І.А.</i> СПЕЦИФІКА ОБРАЗНОЇ КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЇ СЕКСУАЛЬНОСТІ ЛЮДСЬКОГО ТІЛА ТА СЕКСУАЛЬНИХ СТОСУНКІВ В КОНТЕКСТІ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ	107
42.	<i>Гливінська Леся</i> СЕНСОРНА ЛЕКСИКА ЯК ЗАСІБ ОБРАЗОТВОРЕННЯ В ПОЕЗІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПІСЬТДЕСЯТНИКІВ	110
43.	<i>Голіцина О.В.</i> ФУНКЦІОНАЛЬНА НАСИЧЕНІСТЬ МІНІМАЛЬНИХ ІДІОМ У ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ ІІ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ	113
44.	<i>Головіна В.С.</i> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ОБРАЗУ ЛЮДИНИ В УРБАНІСТИЧНОМУ ПРОСТОРІ В ПОЕЗІЇ О. ЗАБУЖКО	115
45.	<i>Голуб Ніна</i> НАВЧАЛЬНИЙ ТЕКСТ	117
46.	<i>Гоменюк Олена</i> МІКРОКОНЦЕПТОСФЕРА ФЛОРИ В УКРАЇНСЬКОМУ ЕТНОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ	120
47.	<i>Гончарова Юлія</i> ПРОБЛЕМА СТАТУСУ ПАСИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ ІЗ ДІЄСЛОВАМИ НА –СЯ (на матеріалі українських граматик 20–30-х рр. ХХ ст.)	123
48.	<i>Горіна Жанна</i> МОВЛЕННЄВА КУЛЬТУРА ЯК ФЕНОМЕН СУЧАСНОЇ ЛІНГВОДИДАКТИКИ	126
49.	<i>Горошкіна Олена</i> РОЛЬ КОГНІТИВНОЇ МЕТОДИКИ У ФОРМУВАННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ	127
50.	<i>Гошилик Володимир, Гошилик Наталія</i> ДО ПРОБЛЕМИ РОЗМЕЖУВАННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ТА ПЕРЕДКОНЦЕПТУАЛЬНОГО РІВНІВ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОГНІТИВНОГО ДОСВІДУ ЛЮДИНИ	130
51.	<i>Гречаниченко Л.В., Матулевська Н.П., Тимохова О.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНОЇ НОМІНАЦІЇ НАУКОВИХ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕКСТІВ	132
52.	<i>Гримашевич Галина</i> СЕМАНТИЧНІ ПРОЦЕСИ В ДІАЛЕКТНІЙ АДВЕРБІАЛЬНІЙ СИСТЕМІ	134
53.	<i>Грицина Світлана</i> ЛІНГВОПОЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РАННЬОБАРОКОВОГО ПАНЕГРИКА "СВХАРИСТИРІОН" СОФРОНІЯ ПОЧАСЬКОГО	136

54.	<i>Гудима Наталія</i> ЗВУЖЕННЯ СЕМАНТИКИ ЗАПОЗИЧЕНИХ ЛЕКСЕМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОСТМОДЕРНІСТ- СЬКІЙ ПРОЗІ	138
55.	<i>Гузенко Світлана</i> МОВНІ ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ РИТМУ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ ЛІНИ КОСТЕНКО “ЗАПИСКИ УКРАЇНСЬКОГО САМАШЕДШОГО”)	140
56.	<i>Гураль Майя</i> СПЕЦИФІКА ТЕКСТОВОГО АНАЛІЗУ ПЕРЕКЛАДНОГО ПРОЗОВОГО ТВОРУ	142
57.	<i>Гурська Дарія</i> ЕЛЕМЕНТИ РЕЛІГІЙНОГО ДИСКУРСУ В ПУБЛІЦИСТИЧНИХ КОНТЕКСТАХ ЯК ЗАСІБ ВІДОБРАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ СВОЄРІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	145
58.	<i>Гірняк Світлана</i> ПАСТИРСЬКІ ПОСЛАННЯ АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО У ЗАГАЛЬНОМУ КОНТЕКСТІ ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ НА МЕЖІ ХІХ–ХХ СТОЛІТЬ	147
59.	<i>Данилюк Ніна</i> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ПОЛЯ В МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ	151
60.	<i>Данілова Алла</i> КОНЦЕПТ ХРЕСТ У НОВЕЛАХ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА	153
61.	<i>Дащенко Ольга</i> ПРОБЛЕМИ АДЕКВАТНОГО ВІДТВОРЕННЯ ВІРШОВОГО ТЕКСТУ	156
62.	<i>Дейна Людмила</i> КАТЕГОРІЯ ОЦІНКИ Й АВТОРСЬКА ІНТЕНЦІЯ В ЩОДЕННИКОВОМУ ДИСКУРСІ	158
63.	<i>Демянюк О.А.</i> ВІДОБРАЖЕННЯ БАЗОВОЇ ЦІННОСТІ <i>ORDNUNG</i> У ФРАЗЕОЛОГІЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	161
64.	<i>Дерік Ілона</i> МІЖМОВНА ОМОНІМІЯ: ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ ТА КОНТРАСТИВНИЙ АСПЕКТИ (на матеріалі англійської, німецької та української мови)	163
65.	<i>Довбня Людмила, Товкайло Тамара</i> СЕМАНТИЧНА ЕВОЛЮЦІЯ ПРАСЛОВ’ЯНСЬКИХ ЛЕКСЕМ НА ПОЗНАЧЕННЯ ФОРМ І ВЕЛИЧИН В УКРАЇНСЬКІЙ ТА РОСІЙСЬКИХ МОВАХ	166
66.	<i>Дрогомирецький П.П., Гуцуляк О.Б.</i> СОЦІО- ТА ПСИХОЛІНГВІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФЕНОМЕНУ “МОВНОГО ВІДСТУПНИЦТВА” В ГАЛИЧИНІ КІНЦЯ ХІХ СТОЛІТТЯ	169
67.	<i>Дружина (Панасенко) Тетяна</i> МОВЛЕННСВИЙ ЖАНР ЗАГАДКИ В СВІТЛІ ТЕОРІЇ МОВЛЕННСВИХ АКТИВ	171
68.	<i>Дубик Вікторія</i> МЕТАФОРИЧНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ПОЛІТИЧНОЇ СИТУАЦІЇ У ФРАНЦІЇ НАПЕРЕДОДНІ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ 2012 РОКУ	173
69.	<i>Дубинець Зореслава</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕВФЕМІЗМІВ У СУЧАСНІЙ ПРЕСІ	176
70.	<i>Дубова Олена</i> МОРФОЛОГІЧНА СЕМАНТИКА І ЗАКОНОМІРНОСТІ ТРАНСПОЗИЦІЙНИХ ЗМІН	178
71.	<i>Дубчак Ольга</i> КОНЦЕПТУАЛЬНА ОПОЗИЦІЯ В АСПЕКТІ МОВНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ	181
72.	<i>Дяків Оксана</i> ЕВОЛЮЦІЯ ГРАМАТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ ЛАТИНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ У НІМЕЦЬКІЙ МОВІ	183
73.	<i>Єловська Ю. В.</i> КОМУНІКАТИВНІ БАР’ЄРИ ТА ЇХ МОВЛЕННСВЕ ВИЯВЛЕННЯ	185
74.	<i>Єршова Наталя</i> ФУНКЦІОНУВАННЯ ДІСПРИКМЕТНИКА У ТЕКСТАХ ДРУКОВАНОЇ РЕКЛАМИ	187
75.	<i>Заборна Марія</i> АСОЦІАНІЗМ ТЕКСТУ РОМАНУ ІРЕН РОЗДОБУДЬКО “Я ЗНАЮ, ЩО ТИ ЗНАЄШ, ЩО Я ЗНАЮ”	189
76.	<i>Засанська Надія</i> СЕМНА СТРУКТУРА ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ <i>ECONOMICAL CRISIS</i>	192
77.	<i>Звягіна Г.О.</i> НЕПОВНЕ РЕЧЕННЯ У СИНТАКСИЧНІЙ СТРУКТУРІ ІДІОСТИЛІО ГРИГОРА ТЮТЮННИКА	194
78.	<i>Зеленько А. С.</i> МІФ ПРО МОВНУ МОДЕЛЬ СВІТУ	196
79.	<i>Зеніна Анастасія</i> ПАРАДИГМАТИЧНІ ВІДНОШЕННЯ В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ БАНКІВСЬКОЇ ЛЕКСИКИ	200
80.	<i>Іванова Наталія</i> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ З КОМПОНЕНТОМ "СЕРЦЕ": СТРУКТУРНО- СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ	202
81.	<i>Івасенко Анна</i> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ПРІЗВИЩЕВИХ НАЗВ УКРАЇНЦІВ ГАЛИЧИНИ ХVІ ст. (на матеріалах опису Королівщин Руської землі)	204
82.	<i>Ігнатєва Світлана</i> ІНФОРМАТИВНІСТЬ ЯК ОДНА ЗПРОВІДНИХ КАТЕГОРІЙ ЩОДЕННИКОВОГО ДИСКУРСУ	207

83.	<i>Іовхімчук Наталія</i> МОВНИЙ ОБРАЗ ХАТИ В УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСНЯХ	210
84.	<i>Ісаєва Наталія</i> АКТУАЛІЗАЦІЯ ТРАДИЦІЙНОЇ ТА КОНТЕКСТУАЛЬНОЇ СИМВОЛІКИ КОЛОРАТИВІВ У ПОВІСТІ СЮЙ СЯОБІНЬ “ХИМЕРНИЙ САД”	213
85.	<i>Ісаєнко Аліна</i> ФУНКЦІЇ КРЕОЛІЗОВАНИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ В АСПЕКТІ МОВНО-МОВЛЕННЄВОЇ ПІДГОТОВКИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ	216
86.	<i>Каленич Володимир</i> НАЙМЕНУВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДЕНОТАТА «ПСИХОЕМОЦІЙНИЙ СТАН» ФРАЗЕОЛОГІЧНИМИ ОДИНИЦЯМИ	218
87.	<i>Калиновська Оксана</i> ІДЕОЛОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ ЯК УМОВА ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ В УКРАЇНСЬКОМУ РАДЯНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	220
88.	<i>Кардашук Олена, Танасійчук Тетяна</i> МЕГАОБРАЗ УКРАЇНИ У ХУДОЖНЬОМУ ПРОСТОРИ ТВОРІВ ЛІНИ КОСТЕНКО “БЕРЕСТЕЧКО” І “МАРУСЯ ЧУРАЙ”	223
89.	<i>Кивенко Інна</i> РЕЧЕВОЙ АКТ БЛАГОДАРНОСТІ В ТИПОЛОГІИ ІЛЛОКУТИВНИХ АКТОВ	226
90.	<i>Кісьміна К.О.</i> СКЕТЧ ЯК ОСОБЛИВА ФОРМА КОМПІЧНОГО ДИСКУРСУ	228
91.	<i>Klinkosz Malgorzata</i> PRZESTRZEN SHREMATONIMICZNA JAKO TWÓRCA OBRAZU KULTURY W KOMUNIKACYJNEJ WSPÓLNOCIE KASZUBÓW	230
92.	<i>Ковтун Валентина</i> СЕМАНТИКА Й ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРИКМЕТНИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ КОЛЬОРУ (на матеріалі українських східнословобанських говірок)	233
93.	<i>Козак Раїса</i> ЕКСПРЕСИВНІСТЬ ПОЕТИЧНОГО ДИСКУРСУ ІВАНА ІОВА ЯК ЧАСТКА СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ	235
94.	<i>Колібаба Лариса</i> ТИПИ СИНКРЕТИЧНИХ СЕМАНТИКО-СИНТАКСИЧНИХ ФУНКЦІЙ ВАЛЕНТНО ЗАЛЕЖНИХ ІМЕННИКІВ	238
95.	<i>Колесников Андрій</i> ДІАЛЕКТНИЙ ДИСКУРС ЯК ОБ’ЄКТ СПОСТЕРЕЖЕННЯ ГРАМАТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ	240
96.	<i>Коломієць Наталія</i> КУЛЬТУРНА СПЕЦИФІКА СЕМАНТИКИ НОМЕНІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ЧИСЕЛ ПЕРШОГО ДЕСЯТКУ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	244
97.	<i>Конакова Елена</i> ПРОБЛЕМЫ АССИМИЛЯЦИИ ИНОЯЗЫЧНОЙ ЛЕКСИКИ	247
98.	<i>Кононенко Віталій</i> ПЕРСОНАЛІЇ. СЛАВЕТНИЙ УКРАЇНОЗНАВЕЦЬ	249
99.	<i>Копусь Ольга, Босак Ніна</i> СЕМАНТИЧНІ РІЗНОВИДИ ПЕРИФРАЗІВ У РОМАНАХ О. ГОНЧАРА	250
100.	<i>Коптюк Анна, Оршинська Тетяна</i> АНТРОПОНІМНИЙ ПРОСТІР СУЧАСНОГО ШОУ-БІЗНЕСУ	253
101.	<i>Космеда Тетяна</i> УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА МОВНА ОСОБИСТІТЬ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	255
102.	<i>Коца Руслана</i> ПРИКМЕТНИКОВІ КОМПОЗИТИ НА БЛАГО- У ДАВНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ (СЕМАНТИКА ТА СТРУКТУРА)	259
103.	<i>Коч Наталія</i> БАЗОВИЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ КОНЦЕПТ “СОВІСТЬ” СХІДНОСЛОВ’ЯНСЬКОЇ КОНЦЕПТОСФЕРИ ТА ЙОГО САМОБУТНІСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ МЕНТАЛЬНОСТІ	261
104.	<i>Коцій Оксана</i> КРЕАТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ У НОВОЛАТИНСЬКОМУ ПОЕТИЧНОМУ ТЕКСТІ: ЛЕКСИКА І СЛОВОТВІР	265
105.	<i>Кравцова Марина</i> МИССИС ДЭЛЛОУЭЙ И МИССИС РЭМЗИ В РОМАНАХ ВУЛЬФ КАК ОСОБЫЙ ТИП ЖЕНЩИН В УСЛОВИЯХ “МУЖСКОГО” МИРА	268
106.	<i>Кравченко Галина</i> СПРИЙНЯТТЯ ІМЕНІ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ В МІЖОСОБИСТІСНІЙ КОМУНІКАЦІЇ	270
107.	<i>Кравчук Надія</i> ПОЛЬСЬКОМОВНІ ВПЛИВИ У СУЧАСНОМУ ФОЛЬКЛОРІ ПІДЛЯШСЯ	272
108.	<i>Кратасюк Людмила</i> ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ	274
109.	<i>Крупеньова Тетяна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНОТАТИВНОЇ ЛЕКСИКИ В УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСНЯХ	277
110.	<i>Кудиба Світлана</i> МОВНИЙ ВЗАЄМОВПЛИВ ЯК ПРОБЛЕМА МОВЛЕННЄВОГО СПІЛКУВАННЯ	279

111.	<i>Кузнєцов М.І.</i> СПІВВІДНОШЕННЯ МОВНИХ КАТЕГОРІЙ ЕМОТИВНОСТІ ТА ЕМОЦІЙНОСТІ У СЕМАНТИЧНОМУ ПРОСТОРІ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ	281
112.	<i>Кульбіда Наталя</i> ЗАСОБИ СЕМАНТИЧНОГО УВИРАЗНЕННЯ У НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТАХ З МАШИНОБУДУВАННЯ	283
113.	<i>Кульчицька Ольга, Матіяш Ірина</i> ДИСКУРС П'ЄСИ У РАКУРСІ ТЕОРІЇ КОНВЕРСАЦІЙНОГО АНАЛІЗУ (на матеріалі творів британських драматургів ХХ ст.)	285
114.	<i>Куньч Зоряна</i> ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ З ПОГЛЯДУ СУЧАСНОЇ РИТОРИКИ	289
115.	<i>Козяревич Л. В.</i> СТРАТЕГІЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ АНГЛОМОВНОЇ ФАСЦИНАТИВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	291
116.	<i>Куриленко Володимир</i> ДО СИСТЕМИ ВИГУКІВ І ДИТЯЧИХ НАЗВ У ПОЛІСЬКИХ ГОВОРАХ	293
117.	<i>Лазер-Паньків Олеся</i> ЕТНОКУЛЬТУРНА СПЕЦИФІКА СЕМАНТИКИ ДАВНЬОГРЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ІЗ КОМПОНЕНТОМ <i>СОБАКА</i>	307
118.	<i>Ландер Майя, Петрова Оксана</i> ВЕКТОРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІНГВОДИДАКТИКИ У СВІТЛІ СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ПАРАДИГМ	309
119.	<i>Легостаєва Оксана</i> СУФІКСАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ В МЕДИКО-ПРАВОВІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ	311
120.	<i>Лесюк Микола</i> МОВА ГУМОРИСТИЧНИХ ТВОРІВ ЕДВАРДА КОЗАКА	314
121.	<i>Леценко Ганна</i> КОМУНІКАТИВНА УКРАЇНОМОВНА КОМПЕТЕНЦІЯ У СУЧАСНІЙ ПАРАДИГМІ РЕЗУЛЬТАТІВ МОВНОЇ ОСВІТИ	318
122.	<i>Литовченко Ірина</i> СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ЯК СПОСІБ НОМЕНОТВОРЕННЯ У ВІЙСЬКОВІЙ ЛЕКСИЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	320
123.	<i>Ліпкевич Ігор</i> ВІДБИТТЯ НАСЛІДКІВ ПОЛЬСЬКОГО МОВНОГО ВПЛИВУ В НОВЕЛАХ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА	322
124.	<i>Ліщинська Галина</i> НЕОФІЦІЙНІ АНТРОПОНІМИ ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ, МОТИВОВАНІ НАЗВАМИ ФАУНИ	326
125.	<i>Лобода Т.М.</i> МОДЕЛЮВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ СИТУАЦІЙ ПІД ЧАС РОБОТИ З НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИМИ ТЕКСТАМИ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	329
126.	<i>Лозовий Дмитро</i> ФОНЕТИЧНІ КОРЕЛЯТИ КОГНІТИВНОЇ СТРУКТУРИ БІЗНЕСОВОЇ ПРЕЗЕНТАЦІЇ	331
127.	<i>Луцько Петро</i> ЗМІСТ ПОНЯТТЯ “ДЕРЖАВНА МОВА” В “КОНСТИТУЦІЇ ПИЛИПА ОРЛИКА” 1710 р., КОНСТИТУЦІЯХ УРСР ТА КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ 1996 р.	334
128.	<i>Ляшчынская Вольга</i> КАНЦЭПТУАЛІЗАЦЫЯ ЭМОЦЫІ ТРЫВОГІ Ў ФРАЗЕАЛОГІІ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРНАЙ МОВЫ	337
129.	<i>Маєвська Наталя</i> ПОВТОР ЯК ЛЕКСИКО-СИНТАКСИЧНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ЕКСПРЕСІЇ В ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ НАРАТИВНОМУ ПИСЬМІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ КАТНУ ЛЕТТЕ “HOW TO KILL YOUR HUSBAND (AND OTHER HANDY HOUSEHOLD HINTS)”)	340
130.	<i>Макарова Марина</i> ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ <i>КОХАННЯ</i> В СУЧАСНІЙ ЖІНОЧІЙ ПРОЗІ (на матеріалі творів Оксани Забужко, Галини Пагутяк, Ірен Роздобудько)	342
131.	<i>Максименко Ю. В.</i> НОМІНАТИВНЕ ПОЛЕ “ІНТЕРЕС” В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ)	344
132.	<i>Малюга Наталя</i> “МОВА МОЇХ ТВОРІВ НАДЗВИЧАЙНО КОСТРУБАТА” (про синтаксис новел Миколи Хвильового)	347
133.	<i>Манаєнко Г.Н.</i> ПРОПОЗИЦІЯ КАК ЕДИНИЦА ЗНАНЯ И КОММУНИКАЦИИ: ЕДИНСТВО КОГНИТИВНОГО И СЕМАНТИЧЕСКОГО	350
134.	<i>Манакін В.М.</i> ТЕОРІЯ СЕМАНТИЧНИХ ПРИМІТІВІВ В АСПЕКТАХ ЛІНГВОФІЛОСОФІЇ ТА МОВНИХ КАРТИН СВІТУ	354
135.	<i>Маргітич Катерина</i> ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ УГОРСЬКОМОВНОЇ МОЛОДІ ЗАКАРПАТТЯ	357
136.	<i>Маруневич Божена</i> РОЛЬ ДВОМОВНИХ ВПРАВ У НАВЧАННІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ЯК СПЕЦІАЛЬНОСТІ	361

137.	<i>Марчук Олена</i> ОРУДНИЙ ПОРІВНЯЛЬНИЙ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ: НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ М. М. КОЦЮБІНСЬКОГО	362
138.	<i>Мацкевич Андрій</i> КАТЕГОРІЯ СПОСОБУ ДІЇ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АРАБСЬКІЙ МОВАХ	365
139.	<i>Мацюк Зоряна</i> ВІЛ РОБИВ, А МУХА НА РОЗІ СИДІЛА (на матеріалі західнополіської фразеології)	368
140.	<i>Медведева О.Ю.</i> АНТРОПОНІМІЧНА МОДА НА ЧОЛОВІЧІ ІМЕНА, ЩО ОБИРАЛИ УКРАЇНЦІ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ УКРАЇНСЬКОГО ПРИДУНАВ'Я ВПРОДОВЖ 1880–1998 рр. (КІЛІЙСЬКИЙ РАЙОН ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	370
141.	<i>Мединська Наталія</i> ІМЕННИК У ФУНКЦІЇ ПРЕДИКАТА	373
142.	<i>Межов Олександр</i> СЕМАНТИЧНІ ТА МОРФОЛОГІЧНІ ВАРІАНТИ АДВЕРБІАЛЬНОЇ СИНТАКСЕМИ УМОВИ	376
143.	<i>Мельник Анастасія</i> ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ФІЛЬМІВ ДЛЯ ДІТЕЙ	379
144.	<i>Мельник Ірина</i> МАНІПУЛЮВАННЯ ЯК ПРОВІДНА КОМУНІКАТИВНА СТРАТЕГІЯ ПРОВОКАЦІЙНОГО ДИСКУРСУ	381
145.	<i>Мельник Світлана</i> ЕКСПРЕСИВНІСТЬ ЯК ЛІНГВІСТИЧНА КАТЕГОРІЯ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРЕТИЧНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ	383
146.	<i>Мельник Юлія</i> СЕМАНТИКО-КОГНІТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ ГІПОТАКСИСУ: НАПРЯМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДОСЛІДЖЕНЬ	386
147.	<i>Мельник Ярослав</i> МОВА ТА РЕАЛЬНА ДІЙСНІСТЬ: СПРОБА НОВОЇ ЕПІСТЕМОЛОГІЇ	389
148.	<i>Мельникова Е.М.</i> СЕМАНТИКА СЛОВООБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ АФФИКСОВ В ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ (на матеріалі прозаических произведений О. Мандельштама)	392
149.	<i>Мельничук Ольга</i> ПОНЯТТЄВИЙ ОБСЯГ ТЕРМІНА “АКСІОЛОГІЯ” В СУЧАСНІЙ ТА ІСТОРИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ	394
150.	<i>Микитюк Оксана</i> УКРАЇНСЬКЕ ДІЄСЛОВО ЯК САМОБУТНІСТЬ У МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	396
151.	<i>Миронюк Світлана</i> ШИРОКОЗНАЧНІСТЬ СЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (на матеріалі вербальних еврисемантів)	399
152.	<i>Мислива-Бунько Іванна</i> СКЛАДНІ СЛОВА З КОМПОНЕНТАМИ СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В МОВІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ	401
153.	<i>Михайлюк Любов</i> ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИКИ ПІВНІЧНОАМЕРИКАНСЬКОГО АРЕАЛУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	403
154.	<i>Мірченко Микола</i> КАТЕГОРІЙНА ПАРАДИГМА РЕЧЕННЯ	405
155.	<i>Могіла Леся</i> ДЕЙКТИКИ В РОЛІ ПРАГМАТИЧНИХ ОПЕРАТОРІВ МАЙБУТНЬОГО ЗНАЧЕННЯ ТЕПЕРІШНЬОГО ЧАСУ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ	408
156.	<i>Мойсієнко Анатолій</i> ЛЮДИНА В ЗЕМНОМУ І КОСМІЧНОМУ ПРОСТОРІ НАРОДНОЇ ЗАГАДКИ	411
157.	<i>Монахова Тетяна</i> СУЧАСНА ТИПОЛОГІЗАЦІЯ ТЕКСТІВ У ЛІНГВІСТИЦІ	413
158.	<i>Москаленко Лідія</i> РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ІНТЕРФЕРЕНЦІЯ У КОНЦЕПЦІЇ ГЕОЛІНГВІСТИКИ	415
159.	<i>Мудринич Світлана</i> МОРФОЛОГО-СИНТАКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ СЛІВ КАТЕГОРІЇ СТАНУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	418
160.	<i>Мухайленко Valery V.</i> CORRELATION OF “INCOME” SEMANTICS AND DISCOURSE REGISTER	421
161.	<i>Навроцька Ірина</i> ДИСТРИБУТИВНО-КОМПОНЕНТНИЙ МЕТОД РОЗМЕЖУВАННЯ ПОЛІСЕМІЇ ТА ОМОНІМІЇ В СИСТЕМІ АНГЛІЙСЬКОГО ІМЕННИКА	422
162.	<i>Назмєєва Наталія</i> МЕТАМОВНА ІНФОРМАТИВНІСТЬ НАВЧАЛЬНОЇ ІНСТРУКЦІЇ В АНГЛОМОВНОМУ МЕТОДИЧНОМУ ДИСКУРСІ	424
163.	<i>Насенко Галина</i> АСТРОПРОГНОЗИ У КОНТЕКСТІ НАУКОВОГО ТЕКСТОТВОРЕННЯ СЕРЕДНЬО- УКРАЇНСЬКОГО ПЕРІОДУ	427

164.	<i>Нелюба Анатолій</i> ДЕРИВАЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА ЛЕКСИКОГРАФІЯ І ПИТАННЯ ТЕОРІЇ СЛОВОТВОРУ	430
165.	<i>Ницета Володимир</i> ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА В ПРОСПЕКЦІЇ РИТОРИКИ: АСПЕКТ ВИРАЖАЛЬНИХ РИТОРИЧНИХ ЗАСОБІВ	433
166.	<i>Ніколаєнко Ірина</i> РИСИ СЛОБОЖАНСЬКОГО ГОВОРУ У ТВОРАХ ПИСЬМЕННИКІВ ЛУГАНЩИНИ КІНЦЯ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ	436
167.	<i>Новікова Ольга</i> ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПАРЦЕЛЬОВАНИХ ТА ПРИЄДНУВАЛЬНИХ КОНСТРУКЦІЙ В ТЕКСТАХ ДІЛОВОГО МОВЛЕННЯ	438
168.	<i>Нуждак Людмила</i> ЕКОЛІНГВАЛЬНИЙ СТАН УКРАЇНСЬКОГО ОНОМАСТИКОНУ ПОСТТОТАЛІТАРНОЇ ДОБИ КРИЗЬ ПРИЗМУ ЕКОЛІНГВІСТИКИ	440
169.	<i>Овчиннікова Ірина</i> НІВЕЛЯЦІЯ СЕМИ ‘СПОСТЕРЕЖУВАНІСТЬ’ У ДІЄСЛОВАХ ДІЇ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	442
170.	<i>Огар Анна</i> МОВНЕ ВТІЛЕННЯ КОНЦЕПТУ <i>НЕБО</i> У ПОЕТИЧНІЙ СИСТЕМІ ІВАНА ДРАЧА	444
171.	<i>Огієнко Ірина</i> ДИСКУРС ТА ПІДХОДИ ДО ЙОГО АНАЛІЗУ: ПОГЛЯДИ НА ПРОБЛЕМУ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ДОСЛІДНИКІВ	447
172.	<i>Огієнко Катерина</i> АКТУАЛЬНЕ ЧЛЕНУВАННЯ РЕЧЕННЯ: ВИДИ ЛОГІЧНОГО ЗВ'ЯЗКУ МІЖ РЕЧЕННЯМИ	451
173.	<i>Омельчук Сергій</i> СТРУКТУРА СУЧАСНОГО ШКІЛЬНОГО КУРСУ МОРФОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	453
174.	<i>Остапович Олег</i> “ФРАЗЕОЛОГІЧНІ КОНЦЕПТИ” І “ФРАЗЕОЛОГІЧНА МОВНА КАРТИНА СВІТУ”. КОГНІТИВНА ПАРАДИГМА ОСМИСЛЕННЯ ІДІОМАТИКИ У СЛОВ’ЯНСЬКИХ ТА ГЕРМАНСЬКИХ ЛІНГВОКУЛЬТУРАХ	456
175.	<i>Остапович Олег, Коновалова Ірина</i> СЛОВЕСНІ СИМВОЛИ В ІДІОМАТИЦІ. ПРОЗА Е.М. РЕМАРКА В УКРАЇНСЬКОМУ ТА РОСІЙСЬКОМУ ЛІТЕРАТУРНОМУ ПЕРЕКЛАДІ	461
176.	<i>Паньків Уляна</i> ЗАСВОЄННЯ ЛЕКСИЧНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ	467
177.	<i>Передон Н. О.</i> ВЕРБАЛЬНЕ ВТІЛЕННЯ ОСНОВНИХ СТРАТЕГІЙ І ТАКТИК, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ У КОМУНІКАТИВНІЙ СИТУАЦІЇ “ПРИМИРЕННЯ”	468
178.	<i>Переломова Олена</i> СТИЛІСТИЧНА ГЕТЕРОГЕННІСТЬ МОВИ ТВОРІВ ОКСАНИ ЗАБУЖКО	470
179.	<i>Петришин Марта</i> СТРУКТУРА ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ ПРИКМЕТНИКІВ КОЛЬОРУ В ЛАТИНСЬКІЙ МОВІ	472
180.	<i>Петришина Ольга</i> ЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ”БАЛАДИ РОЗПЛЮЩЕНИХ ДИТЯЧИХ ОЧЕЙ” І. ДРАЧА	474
181.	<i>Печко Н. М.</i> ПРАГМАТИЧНЕ НЕПОРОЗУМІННЯ В АНГЛОМОВНОМУ КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОСТОРІ	477
182.	<i>Підкамінна Л. В.</i> ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ СУБ’ЄКТИВНОЇ МОДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНОМУ ПОЕТИЧНОМУ ТЕКСТІ	479
183.	<i>Плотникова А.А.</i> ЯЗЫКОВЫЕ НОМИНАЦИИ ПЕРСОНАЖЕЙ НАРОДНОЙ МИФОЛОГИИ В СВЕТЕ КЛЮЧЕВЫХ КУЛЬТУРНЫХ КОНЦЕПТОВ	481
184.	<i>Попова А.В.</i> РОЛЬ КОРРЕКЦИИ ОШИБОК В ТЕКСТЕ-ОРИГИНАЛЕ ПРИ ПЕРЕВОДЕ ОФИЦИАЛЬНЫХ ДОКУМЕНТОВ	484
185.	<i>Попова Олена</i> СОЦІОЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ МОВНОЇ СИТУАЦІЇ МІСТА МИКОЛАЄВА	487
186.	<i>Похилюк О. М.</i> ЕВФЕМІЗМИ ЗАГАЛЬНОМОВНІ ТА МОВЛЕННЄВІ	489
187.	<i>Почапська-Красуцька Оксана</i> ЗАСВОЄННЯ ІНШОКУЛЬТУРНИХ ПРЕЦЕДЕНТНИХ ФЕНОМЕНІВ МЕДІЙНИМ ДИСКУРСОМ ПЕРШОЇ ЧВЕРТІ ХХ СТОЛІТТЯ (за матеріалами літературно-мистецького тижневика “Мистецтво”)	491
188.	<i>Прокопенко Ліліана</i> ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ ЖАНРУ КОМЕНТАРЯ ДО ЦИТАТИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ГАЗЕТІ	493
189.	<i>Прокопович Лідія</i> “О МІСТО В ГОЛУБИМ НАМИСТІ...” (мовний образ міста в художньому просторі української поезії другої половини ХХ ст.)	497
190.	<i>Пулатова Людмила</i> КОГНІТИВНИЙ АСПЕКТ ТВОРЕННЯ ЕТНОФРАЗЕМ	499

191.	<i>Римар Є.Ф.</i> СПІВВІДНЕСЕНІСТЬ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЗНАВСТВА	501
192.	<i>Ріжко Руслана</i> СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ДОМІНАНТИ У ФОРМУВАННІ ПОЕТИЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ	503
193.	<i>Романова Наталія</i> НОМІНАЦІЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ЕМОЦІЙ У НІМЕЦЬКІЙ АВТОРСЬКІЙ КАЗЦІ (на матеріалі творів Е. Т. А. Гофмана)	508
194.	<i>Романюк Ілона</i> ЕТИКЕТНИЙ МОВЛЕННСВИЙ ЖАНР “ПРОЩАННЯ” В ОПОВІДНИХ ТЕКСТАХ І. С. НЕЧУЯ- ЛЕВИЦЬКОГО	511
195.	<i>Романюк Любов</i> КОНЦЕПТ <i>РІД-СІМ'Я-НАРОД</i> У ПРОЗІ І. СЕНЧЕНКА	513
196.	<i>Романюк Світлана</i> ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ГРАМЕМ ТЕМПОРАЛЬНОСТІ СЕМАНТИКО-СИНТАКСИЧНОЇ ПРИРОДИ	515
197.	<i>Ромашко Христина</i> ОСОБЛИВОСТІ МОЛОДІЖНОГО ЛЕКСИКОНУ ВІРТУАЛЬНОЇ СУБМОВИ ФРАНЦУЗЬКИХ ЧАТІВ	518
198.	<i>Рудницька Людмила</i> МОВНА КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ СИМВОЛІЧНИХ НАЗВ ОДЯГУ В ЕТНОКУЛЬТУРНІЙ СПАДЩИНІ УКРАЇНЦІВ	521
199.	<i>Рудяков Александр</i> СЕМАНТЕМА КАК ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ ЕДИНИЦА СИСТЕМЫ НОМИНАЦИИ	523
200.	<i>Рульова Наталія</i> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИЗВИСЬК ТА МОТИВИ ЇХ НАДАННЯ	527
201.	<i>Рускуліс Лілія</i> ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ У ПРОСПЕКЦІЇ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	529
202.	<i>Савеленко Любов</i> ФОРМИ МНОЖИНИ МАТЕРІАЛЬНО-РЕЧОВИННИХ ІМЕННИКІВ ТА ЇХ ЕСТЕТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ В ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ ПОСТМОДЕРНІЗМУ	531
203.	<i>Савченко Любов</i> ЕКСПЛІКАЦІЯ САКРАЛЬНИХ МІКРОТЕКСТІВ КЛЯТВИ У ВЕКТОРІ ФРАЗЕОЛОГІЇ ЧЕРЕЗ БІНАРНУ ОПОЗИЦІЮ <i>ПРАВДА/НЕПРАВДА</i>	534
204.	<i>Савєвич Ірина</i> ТЕОРІЯ КАРТИНИ СВІТУ: КЛЮЧОВІ ПОНЯТТЯ	537
205.	<i>Сахневич І. А.</i> УПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО МОВНОГО ПОРТФЕЛЯ (ЄМП) У ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ – НЕОБХІДНА УМОВА УСПІШНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ У ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	540
206.	<i>Свердан Тетяна</i> МІСЦЕ ЕТНОПАРЕМІЙ У ЛІНГВОФІЛОСОФСЬКІЙ СИСТЕМІ “ЛЮДИНОЗНАВЧИХ” ДОСЛІДЖЕНЬ (на матеріалі україністичних студій)	542
207.	<i>Сегін Л. В.</i> ДЕРИВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДІЄСЛІВ ДИНАМІЧНОЇ ПРОСТОРОВОЇ ЛОКАЛІЗОВАНОСТІ З ПРЕФІКСОМ <i>ПІД-</i> В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	545
208.	<i>Семашко Тетяна</i> СЛОВОТВОРЧІ ПОТЕНЦІЇ КОНЦЕПТУ “БІЛИЙ КОЛІР”	548
209.	<i>Семегин Тетяна</i> БІНАРНИЙ ПРИНЦИП КАТЕГОРИЗАЦІЇ ДІЙСНОСТІ	551
210.	<i>Семененко О.Ю.</i> ЛЕКСЕМИ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ <i>АТМОСФЕРНІ ЯВИЩА ТА ПРИРОДНІ СТИХІЇ</i> У РОЛІ ОПЕРАТОРІВ ФУНКЦІЇ НЕОЗНАЧЕНОЇ КВАНТИТАТИВНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ПОЕТИЧНОГО МОВЛЕННЯ)	553
211.	<i>Сеньків Степан</i> ЗАКОНОМІРНОСТІ СПОЛУЧУВАНOSTІ ТРЬОХ ПРИГОЛОСНИХ ФОНЕМ В ІНТЕРВОКАЛЬНІЙ ПОЗИЦІЇ	555
212.	<i>Сергєєва Галина</i> СЕМАНТИЧНІ ПРОЦЕСИ СТАНОВЛЕННЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ НА ГРУНТІ МОВИ-РЕЦІПІЄНТА	558
213.	<i>Силка Алла</i> ЗОРОВІ І СЛУХОВІ ОБРАЗИ В МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ ЛІНИ КОСТЕНКО-ПРОЗАЇКА	561
214.	<i>Сирко Ірина</i> СИНТАКСИС ЩОДЕННИКОВИХ НОТАТОК ЛЕСЯ КУРБАСА	563
215.	<i>Сікорська Ольга</i> ЗОНА ПЕРЕТИНУ ПОТЕНЦІЙНОСТІ ТА ЧАСОВОЇ ЛОКАЛІЗОВАНОСТІ	564
216.	<i>Сімонок В.П.</i> МОВНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ НА ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНОМУ ТЛІ	566
217.	<i>Сіроштан Тетяна</i> ДИНАМІКА ЛЕКСИКО-СЛОВОВІРНИХ ТИПІВ ПРЕФІКСАЛЬНИХ <i>NOMINA LOCI</i> В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ КІНЦЯ XVII – ПОЧАТКУ XXI ст.	569

218.	<i>Скаб Марія</i> СЕМАНТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ БІБЛІЙНИХ ВИСЛОВІВ У ТВОРАХ ЛІНИ КОСТЕНКО	572
219.	<i>Скібіцька Олена</i> СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ТУРИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ (на матеріалі друкованих туристичних видань)	575
220.	<i>Слобода Наталя</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОГО ЗНАЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ПРОЦЕСІ МЕТАФОРИЗАЦІЇ	577
221.	<i>Соловій Уляна</i> ВЗАЄМОДІЯ ДЕСКРИПТИВНОГО ТА ВЛАСНЕ ОЦІННОГО КОМПОНЕНТІВ ЗНАЧЕННЯ НОМІНАТИВНИХ ОДИНИЦЬ У ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ (на матеріалі твору без назви А. Крушельницького)	579
222.	<i>Степанова Ольга</i> СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОЗИЧЕНЬ	581
223.	<i>Стецик Марія, Яким Мирон</i> ОБРАЗНЕ МОВОМИСЛЕННЯ В ПОЕМІ ІВАНА ФРАНКА “МОЙСЕЙ”	583
224.	<i>Сукаленко Тетяна</i> РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОГО ТИПАЖУ “СЕЛЯНИН” В УКРАЇНСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ХІХ СТОЛІТТЯ	588
225.	<i>Тагієва Ірина</i> ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ НАПРЯМ У ВИВЧЕННІ КОНЦЕПТІВ	592
226.	<i>Таран Алла</i> РОЛЬ НЕОСЕМАНТИЗМІВ У РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ЛЕКСИКОНУ	594
227.	<i>Тараненко К. В.</i> ПРАГМАТИЧНИЙ КОМПОНЕНТ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ АНТОНІМІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	596
228.	<i>Тарасюк Тетяна</i> ЕПІГРАФ У СЕМАНТИЧНІЙ СТРУКТУРІ СУЧАСНИХ ЦЕРКОВНИХ ПОСЛАНЬ	599
229.	<i>Телегіна Наталія, Волковецька Наталія</i> “СВОЄРІДНІСТЬ ТВОРЧОГО МЕТОДУ АЙРІС МЕРДОК НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ “ДОСИТЬ ГІДНА ПОРАЗКА”	601
230.	<i>Теличко Вероніка</i> ВЕРБАЛЬНІ ТА ПАРАВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВІРТУАЛЬНОГО СТАТУСУ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ (на матеріалі англомовних професійних Інтернет-форумів комп’ютерних фахівців)	603
231.	<i>Тихоненко Олена</i> ФОРМУВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОГО СТИЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	606
232.	<i>Тихонова О.Ф.</i> ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ ДО ЛЕКСИЧНОЇ, ГРАМАТИЧНОЇ ТА МОРФОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМ СУЧАСНИХ КИТАЙСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ МОВ ЗМІ	609
233.	<i>Тишківська Надія</i> ПУНКТУАЦІЙНІ ЗНАКИ ЯК ГРАФІЧНІ СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОЇ ПРОЗИ	612
234.	<i>Ткачівська Марія</i> ФОЛЬКЛОРНІ ЦИТАТИ У НІМЕЦЬКОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДАХ ТВОРІВ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА	614
235.	<i>Ткач Валентина</i> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НА ПОЗНАЧЕННЯ БАГАТСТВА / БІДНОСТІ З КОМПОНЕНТАМИ-ФАУНОНАЗВАМИ	616
236.	<i>Тома Наталія</i> АБСТРАКТНА ЛЕКСИКА НА ПОЗНАЧЕННЯ ДУХОВНОСТІ В МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ ПЕТРА МОГИЛИ	618
237.	<i>Трухан О. І.</i> ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ ДИСКУРС ЯК ХУДОЖНЯ РЕФЛЕКСІЯ АНТРОПОЛОГІЧНОГО КАТАСТРОФІЗМУ У “РОМАНИ-СВІДЧЕННІ” С. АЛЕКСІСВИЧ “ЧОРНОБИЛЬСЬКА МОЛИТВА: ХРОНІКА МАЙБУТНЬОГО” ТА РОМАНИ АЙРІН ЗАБИТКО “НЕВМИТЕ НЕБО”	620
238.	<i>Узенёва Е.С.</i> К ВОПРОСУ О СИНОНИМИИ В ЯЗЫКЕ И КУЛЬТУРЕ. ОСНОВНЫЕ КОНЦЕПТЫ СВАДЬБЫ В БАЛКАНСКОЙ И КАРПАТСКОЙ РЕГИОНАЛЬНЫХ ТРАДИЦИЯХ	623
239.	<i>Фаріон Ірина</i> РУСЬКОМОВНІ ВИМІРИ ЛІНГВОФІЛОСОФІЇ ПЕТРА МОГИЛИ (1596–1647)	627
240.	<i>Федькова Інга</i> СИНОНІМІЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ХОРЕОГРАФІЧНІЙ ЛЕКСИЦІ	632
241.	<i>Фенко Марія</i> АТРИБУТИВНО-КАТЕГОРІЙНІ ПАРАМЕТРИ ПРИКМЕТНИКА У СЕМАНТИКО- СИНТАКСИЧНІЙ СТРУКТУРІ РЕЧЕННЯ	635
242.	<i>Філіпчук Марія</i> КОНСТАНТИ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ НАРОДУ ЯК ОБ’ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ	637
243.	<i>Фомічова Валерія</i> ПРИЧИНИ НЕВІДМІНЮВАНOSTІ ІМЕННИКІВ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	639

244.	<i>Форманова Світлана</i> ПРОКЛЮНИ ЯК НАЦІОНАЛЬНО-СПЕЦИФІЧНИЙ РІЗНОВИД ІНВЕКТИВИ	642
245.	<i>Харчук Лілія</i> ТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ ТЕРМІНІВ: СЛОВОВІРНІ МОДЕЛІ	645
246.	<i>Хлинїна Олена</i> КАР'ЄРА ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИКИ. НОМІНАЦІЇ КОНЦЕПТУ <i>КАР'ЄРА</i>	648
247.	<i>Холод Уляна</i> ПОНЯТТЯ ТЕКСТУ ТА ЙОГО МОДАЛЬНО-СЕМАНТИЧНА СТРУКТУРА З ФУНКЦІОНАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОГО ПОГЛЯДУ	650
248.	<i>Хомич Вікторія, Кайдаш Алла</i> ІСТОРИОГРАФІЯ ПИТАННЯ "СИНТАКСЕМА ЯК НАЙМЕНША СИНТАКСИЧНА ОДИНИЦЯ"	653
249.	<i>Хом'як Іван</i> ПОРІВНЯЛЬНИЙ ПРИЙОМ У СУЧАСНІЙ МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ ОРФОГРАФІЇ	655
250.	<i>Чайка Лариса</i> СТРУКТУРА ТА ДИНАМІКА СИТУАЦІЇ ВЕРБАЛЬНОГО КОНФЛІКТУ	658
251.	<i>Чаус Катерина</i> РОЛЬ ЗАЙМЕННИКІВ У ПУБЛІЧНОМУ МОВЛЕННІ ПОЛІТИЧНОГО ДІЯЧА	660
252.	<i>Черевченко В.</i> КОЛИСКОВА ПІСНЯ ЯК СПЕЦИФІЧНИЙ АКТ КОМУНІКАЦІЇ	662
253.	<i>Черевченко О.</i> КОНЦЕПТИ АНТИЧНОСТІ У ПОЕТИЧНІЙ МОВОТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ НЕОКЛАСИКІВ	664
254.	<i>Черкашин С.В.</i> ПРИЙОМИ МОВЛЕННЄВОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ТАКТИКИ УХИЛЕННЯ ВІД ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ В НІМЕЦЬКОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ІНТЕРВ'Ю (за матеріалами журналу "Der Spiegel")	667
255.	<i>Черничко Степан</i> ПОЛІТИЧНИЙ СТАТУС УКРАЇНСЬКОЇ/РУСЬКОЇ МОВИ НА СУЧАСНІЙ ТЕРИТОРІЇ ЗАКАРПАТТЯ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ (1901–1946 pp.)	670
256.	<i>Чернобров Юлія</i> ГРАМАТИЧНІ ПРАЦІ О.Б. КУРИЛО В КОНТЕКСТІ ТВОРЕННЯ ПИТОМОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СИНТАКСИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ	672
257.	<i>Чибор Ірина</i> ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ДУХОВНО-ОСОБИСТІСНОГО КОДУ КУЛЬТУРИ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ ІЗ КОМПОНЕНТОМ 'ДУША'	673
258.	<i>Чолан Вікторія</i> УКРАЇНСЬКІ ПРЕСКРИПТИВНІ ТЕКСТОВІ ОДИНИЦІ З ПРЕДИКАТИВНИМ ВИГУКОМ	675
259.	<i>Шанїна Ольга</i> МОВЛЕННЄВІ КЛІШЕ ЯК ВИД ЕТИКЕТНОЇ ПОВЕДІНКИ У МЕДИЧНОМУ ДИСКУРСІ	678
260.	<i>Шаповал Ірина</i> СТАТУС І ФУНКЦІЇ ЧАСТКИ <i>Б (БИ)</i> У ГРАМАТИЧНІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	681
261.	<i>Шаповалова Наталія</i> ЛЕКСИКО-ФРАЗЕОЛОГІЧНА ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ "ЯЗИК" В УКРАЇНСЬКІЙ ТА ГРУЗИНСЬКІЙ МОВНИХ КАРТИНАХ СВІТУ Й ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ	683
262.	<i>Швець Ганна</i> АДАПТАЦІЯ ХУДОЖНИХ ТВОРІВ ДЛЯ ЧИТАННЯ В ІНОЗЕМНІЙ АУДИТОРІЇ	684
263.	<i>Шевцова В.О.</i> АНТРОПОНІМІКОН ТВОРУ "ВІДРОДЖЕННЯ НАЦІЇ" ТА МОВНІ ЗАСОБИ У ВИРАЗНЕННЯ ЙОГО ЧЛЕНІВ	687
264.	<i>Шевчук Світлана</i> ЕКОЛОГІЯ МОВИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПРОЦЕСІВ	690
265.	<i>Шульжук Наталія</i> ДІАЛОГІЧНА ЄДНІСТЬ І ТЕКСТ	692
266.	<i>Щепанська Христина</i> ЛІНГВІСТИЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПОНЯТТЯ "ОБРАЗ": ТРИАДА "ЧУТТЄВИЙ ОБРАЗ"- "МЕНТАЛЬНИЙ ОБРАЗ"- "МОВНИЙ ОБРАЗ"	694
267.	<i>Щербїй Наталія</i> ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КАТЕГОРІЇ МОДАЛЬНОСТІ В СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВАХ (на матеріалі української та польської мов)	697
268.	<i>Юсип-Якимович Юлія</i> МОВНА КАРТИНА СВІТУ ПОЕТА І ФОНОСТИЛЬ (ФОНОПОЕТИКА ЗОРЕСЛАВА – о. СТЕПАНА – СЕВАСТІАНА САБОЛА)	700
269.	<i>Якункіна Юлія</i> СЕМАНТИКА Й ВАЛЕНТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕЛІМІТАТИВНИХ ПРЕДИКАТИВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ МОВЛЕННЯ	703

Наукове видання

СЕМАНТИКА МОВИ І ТЕКСТУ

Матеріали XI Міжнародної наукової конференції

м. Івано-Франківськ
26–28 вересня 2012 року

Головний редактор *Василь Головчак*
Технічний редактор *Ярослав Мельник*
Коректори *Любов Василевич, Ірина Шалкітене*
Комп'ютерна верстка і правка *Галина Перегінець*

ISBN 978-966-640-340-0

Підп. до друку 08.09.2012.
Формат 60x84/8. Папір офсет. Гарнітура “Times New Roman”.
Друк на ризографі. Ум. друк. арк. 83,0.
Наклад 300 пр. Зам. № 93.

Видавець і виготовлювач
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
76025, м. Івано-Франківськ,
вул. С.Бандери, 1, тел.: 71-56-22.
E-mail: vdvcit@pu.if.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 2718 від 12.12.2006